

Jedná sa o tretiu zbierku poézie v štýle haiku (Haiku, Skorá jeseň) z pera Petra Hotru. V porovnaní s predchádzajúcimi je pokojnejšia a striedmejšia na obrazy evokujúce napätie ("ticho mrholí/sivo v marci pred jarou/ hady ešte spia", zb. Haiku, alebo "tie divé husi/čakajú len na svoj čas/no svet sa zmenil, zb. Skorá jeseň). Autor akoby poslúchol svoj vnútorný hlas: "trochu spomaliť/a zjednodušiť život –/aspoň to skúsiť" (zb. Skorá jeseň). Spomalenie nepokojného toku myšlienok, zrejme ako benefit času stráveného v prírode, ako naznačuje sám názov zbierky, a vnímavé pozorovanie prírody prináša nový pohľad – život si razí cestu k farebnejšej realite, aj keď sa svet javí v tmavších farbách ("Kosatce pučia –/ fúka studenší vietor/mraky sú nízko), v prirodzenom rytme ("po raňajšej hmle –/ chladnejšie slnko sadlo/na sivý platan"). Hotrova nová zbierka tak stavia pred vnímavého človeka obrazy, čo nielen upokoja, ale do ktorých môže premietnuť svoje myšlienky a reflexie, a tie tak nadobudnú nový význam – pre každého iný. Na to je forma haiku (ťažko povedať, či iba "ako", alebo skôr zámerne) stvorená.

Odporúčam, najmä ako súčasť autorovej Haiku-Trilogy. Tak vyznie najlepšie a najobjavnejšie.

Pridanou hodnotou je opäť veľmi pekná grafická úprava zbierky a najmä tvrdá obálka, podľa mňa inšpirovaná drevorytinou Veľká vlna pri Kanagawe z r. 1831

Pešo popri rieke/Peter Hotra, 2025

Grafická úprava a ilustrácie: Waldemar Švábenský